Baznīcas Gads — Reformācijas svētki (31. oktobris)

Par Mārtiņu Luteru (1483–1546) parasti zina tikai to, ka viņš esot metis ar tintnīcu nelabajam un pienagloja lapiņu ar 95 ticības tēzēm pie Vitenbergas pils durvīm. Taču viņa vārds, tēls un darbi ir labi zināmi luterāņu baznīcā un visā pasaulē.

Lutera sarakstītā Augsburgas ticības apliecība ir luterāņu baznīcu mācības pamatā.

Luters izveidoja Mazo Katehismu (arī Lielo Katehismu), kas vienkāršā veidā runā par galveno ticībā.

Viņš ir uzrakstījis pirmās baznīcas dziesmas vācu valodā. Viņa korālis „Dievs Kungs ir mūsu stiprā pils" ir viens no pazīstamākajiem un ir Latvijas Ev. Lut. baznīcas himna.

12 gadus Luters tulkoja Bībeli vācu valodā. Tā pamudinot to darīt arī citās valodās. Pēc Lutera Bībeli latviski tulkoja arī mācītājs Ernests Gliks.

„Tomēr nozīmīgākais ir tas, ka viņš izgaismoja skaidro un paradoksālo Evaņģēlija vēsti — ka katra cilvēka taisnošana notiek bez nopelna — ticībā uz Jēzu Kristu." (LELB arhibīskaps Jānis Vanags)

IZKRĀSO LUTERA ROZI

Lutera roze un tās skaidrojums

Sirdī ietverts melns krusts *— ticība krustā sistajam glābj mūs: „Ticībā taisnais dzīvos.."*

Balta roze *— šī ticība rada mieru un prieku*

Debess krāsas pamats *— šīs ticības prieks garā ir tikai sākums debesu priekam, kas nāks*

Zeltīts riņķis *— svētlaime debesīs ir bezgalīga un vērtīgāka nekā visi pasaulīgie prieki un bagātības, tāpat kā zelts ir labākais un vērtīgākais metāls.*

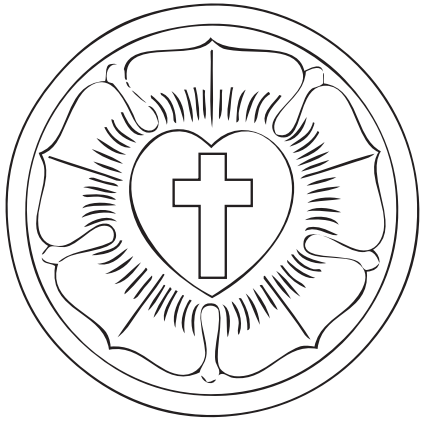

"Sinepju Graudiņa" adrese:

www.lelb.lv

Mazā pils ielā 4, Rīga LV-1050, Latvija.
e-pasts: svetdienasskola@lutheran.lv
Redaktors Ivars Jēkabsons.
Svētdienas skolu nozares vadītāja Ilze Gulbe.
Mākslinieks-maketētājs Raivo Jutāns.

..ticība ir kā sinepju graudiņš. (Mateja ev. 17:20.)

LELB Svētdienas skolu nozares izdevums # 9 2007

Vai tu zini, ka zeme ir apaļa kā lode? Kā tu to uzzināji?

Sudrabu Edžum ir stāsts ir par kādu ziņkārīgu zēnu vārdā Dullais Dauka, kurš ļoti gribēja redzēt — kā tas ir, ka zeme ir apaļa. Dauka visu gribēja saprast pats, tāpēc viņš devās jūrā, lai tiktu līdz līkajai apvāršņa līnijai, kur satiekas debesis un zeme un, kur saule katru vakaru noriet, lai pats savām acīm redzētu, kas ir aiz līkās svītras. Taču tas viss izrādījās tikai acu apmāns. Tikt līdz apvārsnim būtu tas pats, kas sunim ķert savu asti.

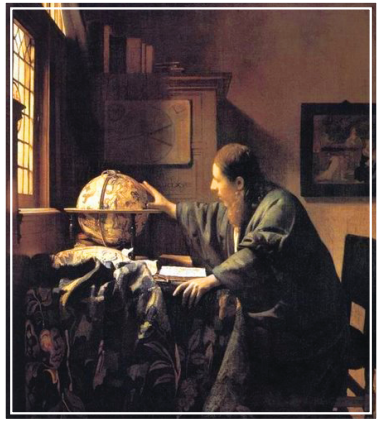

„Astronoms," Jans Vermērs van Delfts, 1668.

Tagad to, ka zeme ir apaļa, mēs itin viegli saprotam. Jo mūsdienās uz mūsu Zemi no malas var apskatīties no kosmosa. Šodien Ļaudis saka: „Zeme ir apaļa kā lode, griežas ap savu asi un lido ap sauli."

Vai Bībele kaut ko par to saka? Tev varbūt liekas, ka nē? Tev liekas, ka Bībele stāsta tikai senas pasakas? Daudziem liekas, ka Bībele melo un neko daudz nesaprot no kosmosa un planētām.

Ir bijis laiks, kad pat baznīcā daudzi domāja, ka Zeme ir plakana un tā balstās uz trim vaļiem. Taču Bībelē nekas tāds nekad nav bijis rakstīts. Tas ir antīkās (senās) kultūras uzskats, ko toreiz maldīgi bija pieņēmuši ticīgie. Bet Dieva Vārdam - Bībelei ticīgie Ļaudis jau no seniem laikiem ir varējuši uzticēties pilnībā, jo arī šajā ziņā tā runā to, ko tikai vēlāk cilvēki tā īsti atklāja un pierādīja.

Bībele saka, ka zeme ir apaļa un karājas gaisā!

„Viņš ir tas, kas sēž augstībā pār zemi (pār zemes loku oriģinālā no ebreju valodas).".. *(Jesaja 40:22)*

„Viņš ir tas, kas izpleš zemes ziemeļus pāri tukšumam, kas tur zemi uzkārtu ne pie kā." *(Īļaba 26:7.)*

Krusttēvs Ivars

*Kādu dienu **Henrijs** skrēja pa māju ar slotu. Nē, tā nebija mājas tīrīšana. Viņš tikai iztēlojās, kā būtu lidot uz slotas. Māte aiz šausmām saķēra galvu, jo domāja, ka Henrijs tēlo raganu. Tomēr Henrijs raganu netēloja. Viņš bija Harijs Poters! Viņš ķēra bumbu un bēga no pūķa. Tad māte Henriju tikai brīdināja: „Skriet jau tu vari un savās domās tu vari pat lidot. Bet tikai neiedomājies lidot ārā pa otrā stāva logu. Tur tava pasaciņa beigsies."*

„Kā tad mana pasaciņa tur beigsies?", jautāja Henrijs. „Tur tu vari nokrist lejā. Slotas lido tikai pasakās," atbildēja māte. „Bet man patīk, kā pasakās lido.", sacīja Henrijs, „Filma par Hariju ir tik īsta, kā dzīve. Es arī tā gribētu!"

„Nu labi", sacīja māte, „Ja tu gribi, lai ir kā pasakā, tad iesim. Kāds atkal mūs ir apciemojis - tava mīļā un gudrā pūce. Dzīvē viņai slotas nevajag. Un nav jābaidās lidot pa logu iekšā un ārā. Viņai ir īsti spārni un viņa var lidot pa īstam. Tikai runāt viņa neprot. Gan mēs palīdzēsim viņai!"

***Pūce** šoreiz bija atnesusi stāstu par vēstuli Dievam. To esot uzrakstījusi **mazā Anniņa**: „Mīļo Dieviņ, dāvini man uz Ziemsvētkiem skaistu pasaku grāmatu ar bildēm! Man ļoti patīk lasīt, bet tētis un māmiņa neļauj to darīt. Pasakās esot meli, ļaunums un briesmas. Es tomēr lasu pasakas, kad vien kādu varu dabūt."*

Anniņa savu vēstuli nodevusi vējam, lai tas to aiznestu debesīs. Bet vējš to aiznesis un nometis pie draudzes mācītāja durvīm.

***Mācītājs** šo vēstuli atradis, sapratis un nolēmis izpildīt meitenes lūgumu.*

Mācītājs nopircis skaistu pasaku grāmatu un ziemsvētku vakarā to aiznesis Anniņai.

Lai vecāki, kas bijuši viņa draudzes locekļi, nebūtu sarūgtināti par tādu dāvanu viņu bērnam, mācītājs vecākus pamācījis: „Jums taisnība, ka pasakās ir meli, ļaunums un briesmas, bet jums jāpalīdz bērnam lasīto izprast un novērtēt, kas labs un kas ļauns. Vēlāk dzīvē bērns sastapsies ar meliem, ļauno un labo, lai tad viņš netiktu pārsteigts! Palīdziet viņai no pasakām mantot labo, skaisto un vērtīgo! Dievs pats ir vēlējis, lai bērns šo dāvanu iegūtu no manām rokām."

(Aut. Aizsila Zīlīte; „Bitīte" nr. 11. 1984. g. decembris.)

„Man patīk tas mācītājs un man patīk arī Anniņas lūgšana!", sacīja Henrijs. „Un es zinu arī kāpēc manai draudzenei pūcei balss ir tik ļoti līdzīga manas mammas balsij." Un viņi abi ar mammu iesmējās!

8. bauslis saka:

„Tev nebūs nepatiesi liecināt pret savu tuvāko."

Ko tas nozīmē?

Mums būs Dievu bīties un mīlēt, ka savu tuvāko nepatiesi neapmelojam, nenododam, neaprunājam, nedz tam neslavu ceļam, bet mums būs to aizbildināt, visu labu par to runāt un visu par labu vērst.

M. Luters.

*Bet **Balodis** Henrija tēta balsī atkal gribēja dalīties ar savām labajām Bībeles zinībām:*

Ar meliem iesākās visas nelaimes pasaulē. Jo čūska pievīla Ādamu un Ievu. Tāpēc Bībelē par velnu ir sacīts: „..viņš ir melis un melu tēvs." (Jāņa 8:44.) Velns nestāsta pasaciņas. Viņš grib pievilt, lai pazudinātu cilvēkus un aizvestu tos projām no Dieva. Bet Jēzus atnāca, lai uzveiktu velna melus. Jēzus gribēja, lai mēs vienmēr būtu patiesi un sacīja: ".. jūsu vārdi lai ir: jā — jā! Nē — nē! Kas pāri par to, tas ir no ļauna." (Mateja ev. 5:37.) Jēzus atnesa patiesību par Dievu, Viņš pats ir patiesība. (Jāņa 1:17; 8:32; 14:6.)

*Patiesība Dievam ir ļoti svarīga. Piemēram, ja ārsts nepareizi noteiks slimību, viņš cilvēkam iedos nepareizās zāles un cilvēks var nomirt. Tā meli var pat nogalināt cilvēkus. Bet patiesība var izārstēt. **Krusttēvs** sacīja, ka patiesību jāprot arī pastāstīt. Klausoties citus cilvēkus mums var būt garlaicīgi un nesaprotami. Mēs varam viņus tūlīt pat nosodīt un notiesāt. Jēzus atklāja grēku, taču ar mīlestību parādīja cerību, kas vienmēr ir pie Dieva.*

Dievs visu redz un zina, tāpēc Viņa priekšā nav jēga melot un izlikties. Lūgšanā un, jo sevišķi grēksūdzē, patiesība ir svarīga, lai zinātu kā tikt vaļā no grēka, un, kas ir grēks. Bībelē ir sacīts: „Ja sakām, ka mums nav grēka, tad maldinām paši sevi, un patiesība nav mūsos. Ja atzīstamies savos grēkos, tad Viņš ir uzticīgs un taisns, ka Viņš mums piedod grēkus un šķīsta mūs no visas netaisnības. (1. Jāņa vēstule 1:8–9.)

Grēks ir ne tikai darīt sliktus darbus, bet arī runāt ļaunu. Vārdos mēs varam nodarīt pāri citiem. Jo sevišķi saviem tuvākiem tāpēc 8. bauslis aizliedz:

***MELUS** (Jāņa 8:44.)*

***APMELOŠANU** (Marka ev. 14:55–60.)*

***PIEVILŠANU** (1. Mozus gr. 3:1–6; 1. Timotejam 2:14)*

***NODEVĪBU** (Mateja 27:1–9.)*

***APRUNĀŠANU** (Jēkaba vēstule 4:11.)*

***Izlasi** šīs Rakstu vietas Bībelē un uzraksti tos, kas apmeloja, pievīla, nodeva un aprunāja. **Padomā**, kurš pasaulē ir vislielākais melis, jeb visu melu tēvs.*